

www.vulkani.rs
office@vulkani.rs

Naziv originala:
L. Marie Adeline
S.E.C.R.E.T. SHARED

Copyright © 2013 L. Marie Adeline
Published by arrangement with C. Fletcher & Company, LLC
Translation rights arranged by Plima
All rights reserved
Translation Copyright © 2013 za srpsko izdanje Vulkan izdavaštvo

ISBN 978-86-10-00648-3

Ova knjiga štampana je na prirodnom recikliranom papiru od drveća koje raste u održivim šumama. Proces proizvodnje u potpunosti je u skladu sa svim važećim propisima Ministarstva životne sredine i prostornog planiranja Republike Srbije.

L. Mari Adlin

T.A.J.N.A.
RAZOTKRIVENA

Preveo Vladan Stojanović

 izdavaštvo
vulkan

Beograd, 2013.

Za Ketu Džejms, za tvoje mudre reči, zauvek...

DESET KORAKA

Prvi korak: *Predaja*

Drugi korak: *Hrabrost*

Treći korak: *Poverenje*

Četvrti korak: *Velikodušnost*

Peti korak: *Neustrašivost*

Šesti korak: *Samopouzdanje*

Sedmi korak: *Znatizelja*

Osmi korak: *Smelost*

Deveti korak: *Zanos*

Deseti korak: *Izbor*

Uvod

Dofina

Nasmejala sam se. Šta sam drugo mogla? Ovo se stvarno dešava. Stvarno je ovde. Muškarac kome je mlaka voda reke Abita dopirala do kolena pozivao me je da se skinem pred njim. Činilo mi se da je to najprirodniji zahtev na svetu. Golo poprsje blistalo mu se na aprilskom suncu. Voda mu je pljuskala po listovima, kvaseći zavrnutе nogavice farmerki.

Pružio je potamnelu podlakticu ka meni.

„Dofina, prihvataš li korak?“

Stajala sam kao ukopana na travnatoj obali umesto da odmah pristanem i potrčim u vodu, što sam i htela. Požalila sam zbog izbora seksi odeće kakvu obično ne nosim – klasične zelene haljine koju sam skratila do iznad kolena. *Da li izgledam grozno u njoj? Šta ako ga ne privlačim? Šta ako neko naiđe? Šta ako ne budem bila dobra u ovome? Šta ako se udavim? Nisam neki plivač. Oduvek sam se bojala vode.* Močvarne ruže i ružičasti slez na obalama dobro su nas skrivali od radoznalaca. Strah me je ipak skolio u obliku *kontrole i poverenja, poverenja i kontrole* – dva suprotstavljena demona. Zašto baš sada? Zar nisam školovana žena? Zar nisam pokrenula uspešnu prodavnicu klasične odeće još pre diplomiranja na koledžu? Zar nisam odolela svim ekonomskim olujama i uraganima? Zar ne nosim moju radnjicu na leđima kao ratni

heroj koji izvlači ranjenog saborca s ničije zemlje? Postigla sam sve to, i više od toga. Uspela sam, zato što su te krize zahtevale disciplinu, kontrolu i mirnu ruku na kormilu.

Ulazak u blagi rečni tok na poziv zamamnog stranca podrazumevao je suštinski životni obrt, odluku ravnu ulasku u novi svet, pun spontanosti i rizika, strasti i potencijalnih razočaranja. Podrazumevao je odustajanje od kontrole i oslanjanje na slepo poverenje. I pored sve odvažnosti pokazane u Zdanju, najednput nisam bila voljna da se pustim i krenem u pravcu koji mi je tamo predočen, a zaklela sam se da ću njime poći.

Dođavola, ovaj muškarac je prekrasan i mnogo viši od mene. To i nije bilo neko čudo, pošto sam sa sto šezdeset centimetara bila niža od većine pripadnika muškog pola. Imao je vedar pogled, snažne mišiće i neurednu smeđu kosu, koja je pod sunčevim zracima poprimala bakarni sjaj. Nisam znala da li su mu oči zelene ili plave, ali ih nije skidao s mene. Sunce nas je sve jače grejalo. Kosa je popala po meni kao dugi, teški veo. Lagano sam kliznula iz sandala. Hladna trava mi je nežno milovala stopala. Možda bih mogla da ugazim u vodu. Zakoračiću polako.

„Hoćeš li prihvatiti korak? Mogu da pitam samo još jednom“, rekao je, bez trunke nestrpljenja.

Sada. Kreni ka njemu. Moraš to učiniti. Ruke su mi se podigle ka ramenima, uz bretele. Prsti su mi zastali na čvoru iza vrata, kao da raspoložu sopstvenom voljom. Bretele su pale. Ogolila sam grudi. Hitro sam spustila pogled, da strah ne bi ovladao mojim umom. *Šta ako ga moje telo razočara? Šta ako se ispostavi da nisam njegov tip? Prestani da razmišljaš. Delaj!* Otkopčala sam patent-zatvarač na leđima. Pustila sam da haljina sklizne na travu. Za njom su krenule i gaćice. Ponovo sam se uspravila. Bila sam naga, izuzev zlatnog lančića na levom zglobu.

„Shvatiću to kao pristanak“, rekao je. „Upadaj, lepotice! Voda je topla!“

Srce mi je sve brže kucalo. Krenula sam ka njemu, ka vodi, što sam mirnije mogla. Pokrila sam najintimnije delove tela. Zastala sam na ivici rečice i zamočila palac u vodu. Bila je toplija no što sam očekivala. Gurnula sam ostatak stopala u slabu struju. Tekla je ka njemu, preko pljosnatog, mahovinom obraslog kamenja. Videla sam dno. Sve će biti u redu.

Približavala sam mu se, sve svesnija komične razlike u visini. Nagon za smehom potiskivao je onaj za seksom. Nije bio niži od sto devedeset pet centimetara! Spustio je ruke na šlic pre nego što sam prsnula u smeh, pre nego što sam stigla do njega. Zaustavila sam se. Čutke sam ga posmatrala. *Da li ga posmatram? Zar ga ne posmatram?* Južnjačko vaspitanje me je nateralo da se okrenem, da ne vidi koliko sam pocrvenela. Usmerila sam pogled ka dalekom hrastu, koji je bacao sen po plantaži iza njega.

„Ne moraš da se okrećeš.“

„Nervozna sam.“

„Dofina, niko neće naići. Ovde nema nikog izuzev nas.“

Nisam mogla da ne čujem blago pljuskanje i trljanje platna o kožu. Zavitlao je farmerke preko moje glave. Pale su na obalu, pored njegovih iznošenih čizama, mojih sandala i zelene haljine.

„Eto. Sad sam i ja nag“, rekao je. Čula sam kako mi se polako približava kroz vodu i osetila dodir tople muške kože na leđima.

Spustio je bradu na moje teme. Zario mi je lice u kosu i krenuo niz moj vrat. *Bože.* Zažmurila sam, duboko udahнула i zbacila glavu da bih mu otkrila osetljivu kožu vrata. Osećala sam koliko želi sve ovo i mene. Čula su mi oživela. Koža me je gicala, zagrejana vodom, ohlađena vazduhom, i umekšana njegovim milovanjem. Vetar je nosio mirise Juga – pokošene trave, reke, magnolija. *Želim ovo. Želim ovo. Želim ga! Čemu oklevanje? Šta me sprečava da se okrenem prema njemu? Ovaj muškarac je tu samo da bi me zadovoljio. Samo jedna prepreka mi stoji na putu: moja nemogućnost da mu se predam.*

Čula sam poznati unutrašnji glas, kad je spustio ruku na moj bok. Bio je odlučan, zapovednički, s naglaskom iz Tenesija, kakvim je govorila i moja majka. *Misli da si previše meka i zaobljena. Preniska si. Verovatno ne voli riđokose.*

Zažmurila sam da bih se odbranila od tog glasa. U njegovom tihom stenjanju prepoznala sam odobravanje. *Dobro je. Dopada mu se ono što dodiruje.* Prisionio je usne uz moje uvo. Potezao me je za bokove. Vukao me je unatraške, u sve dublju vodu.

„Imaš čudesnu kožu“, promrmljao je. Voda mi je dopirala do pojasa. „Podseća me na alabaster.“

Laže. Rekli su mu šta da kaže. Zamolila sam kritički glas da umukne.

„Okreni se, Dofina. Hoću da te vidim.“

Lagano sam spustila ruke niz telo. Prstima sam dodirivala vodu. Otvorila sam oči. Okrenula sam se prema njegovim širokim grudima i kočoperno nakostrešenom znaku žudnje, koji se nije mogao pogrešno protumačiti. *Ovo se zbilja dešava! Prepusti se!* Zabacila sam glavu, da bih se zagledala u njegovo pribrano, privlačno lice. A zatim – fiju! Podigao me je, tako hitro i vešto da sam ciknula od zadovoljstva. U stomaku mi je treperilo. Obuhvatila sam ga rukama oko mišićavog vrata. Polako me je spuštao u iskričavu reku.

„Voda je hladna!“, prostenjala sam. Još jače sam ga stisnula.

„Uskoro ćeš se zagrejati“, prošaptao je i zaronio u vodu. Prepuštala sam se njegovom telu i reci. Protegla sam se. Plovila sam, zabacivši glavu. Kosa mi se, centimetar po centimetar, razlivala po vodi. *Dobro je, idemo...*

„Tako je, samo se opusti. Držim te.“

Osećala sam se čudesno živo. Voda me više nije plašila. Zažmurila sam i pustila da mi se kosa raspe po njoj. Osmehnula sam se široko i iskreno. Dugo na licu nisam imala takav osmeh.

„Pogledaj se samo, ista si Ofelija“, rekao je.

Jednom rukom me je pridržavao. Drugom je krenuo uz moju nogu, pored butine. Zastao je i pošao ka stomaku. Tu je zastao da bi poljubio vodu u bazenčiću mog pupka.

„Golicaš me.“ Još sam žmurila. *Lišena si težine i božanstvena. Imaš divno telo, Dofina.*

„Da li te i ovo golica?“; šapnuo je. Spustio je ruku niz moje obline. Skupio je prste ispod mene. Ispitivao je pukotinu. *O bože.*

„Malo“, odvrtila sam. Telo mi se otvorilo kao zvezda. Mahala sam rukama da bih se održala na površini. Uživala sam u onom što mi je voda činila. Hladnoća mi je zategla kožu. Bradavice su mi nabrekle. Stvrdnule su se. Otvorila sam oči i ugledala njegovo lice. Isijavalo je žudnju. Gledala sam kako se saginje, da bi mi poljubio grudi, dok mi je otvarao butine rukom.

„A šta kažeš na ovo?“; pitao je, polako gurajući jedan pa drugi prst u mene.

„Ne“, prostenjala sam, „to me ni najmanje ne golica.“ Drhtala sam od vrelih talasa zadovoljstva. *Moglo bi se uskoro dogoditi*, pomislila sam, dok su me njegovi topli prsti raspirivali iznutra. Zgrčila sam se oko njega. Nežno mi je milovao otvor prstima. Isprva me je samo dražio, a kasnije sve dublje i smelije prodirao. Voda nas je blago zapljuskivala. Dahtala sam sve brže od uzburkanih čuvstava. Htela sam da svršim, tu i tada. Mogla sam... ali sam odlagala vrhunac da bih što duže uživala plutajući na vodi. Blago sam se iskrivila da bi lakše prodirao u mene. Kosa mi je utonula u vodu. Raširila se oko moje glave, kao vatrena kruna.

„Prava si radost za oko, Dofina“, promrmljao je. Prstima je nežno ulazio i izlazio iz mene, dok me je drugom rukom održavao na površini. Veštim pokretom me je okrenuo. Našao se između mojih butina. Sagnuo se pre no što sam stigla da ga obgrlim nogama, da bih ga propustila u sebe. Spustio je usne na vodu koja je tekla po unutrašnjosti mojih blistavih butina. Vrelina njegovih usana venčavala se s vodom. Pljuskala sam rukama po vodi,

tražeći oslonac, nadražena dražesnim usnama i razigranim prstima. Zabacio mi je kolena preko ramena. Držao me je snažnim rukama tako da sam gornjim delom tela plutala na vodi. Spustio je jezik do meke pukotine, do mesta na kom se butina susretala s kratkim riđim dlakama. Gledala sam kako veselo pljučka vodu po mom telu. Osećala sam je kao dodir milion prstiju. Na trenutak nisam mogla da razlikujem zapljuskivanje reke od njegovih vrelih usana. Osetila sam razliku kad je njegov topli i nasrtljivi jezik pronašao savršeno mesto. Pomogao se nežnim dodirima prstiju. *Ah...* podigla sam karlicu i instinktivno i gladno rastvorila bedra. Glava mi je bila iznad, a uši ispod vode. Proticanje reke pojačavalo je uzbuđenje dok je kružio po meni i zavlačio i izvlačio prste... *o, bože*. Raširio je krupnu šaku na mojim leđima, a ustima i prstima igrao svoju igru. Podigao se da bi se pozabavio bradavicama. Usne su mu bile mokre i tople, a jezik ustreptao. Lizao me je i ispijao do kraja. Mislim da je osetio šta se dešava pre mene. Zgrčila sam se. Stisnula sam kolena i ispružila ruke, dlanovima okrenute prema suncu. *Da...*

Prvi talas bio je topao i poznat. *O, da*, pomislila sam, *sećam se toga*. Preobrazio se u nešto više, nešto dublje i žešće, što me je nateralo da kriknem u svetlo nebo. Prstima me je smelije istraživao dok je jezikom opisivao sve brže krugove. Od srca sam se nasmejala kad sam konačno svršila jednom, pa drugi put. Baca-kala sam se pod talasima slatkog zadovoljstva. Stiskala sam mu ramena zadnjim delom kolena. Na trenutak smo bili jedno telo. Došla sam sebi nakon ovog blagoslovenog, blaženog i sveprožimajućeg trenutka. Grudi su mi se njihale na suncu. Osećala sam svoje prste na hladnoj koži.

„Bilo je tako, tako dobro“, prošaptao je. Brižno me je ljuljao na površini vode, kao papirni čamčić.

„Ali... nije gotovo, zar ne?“, pitala sam ga, uzdrhtalih butina, opasanih oko njegovog struka.

Skinula sam noge s njega kad smo se približili obali. Stala sam na kamenje u plicem delu reke. Voda mi je dopirala do pasa. Rečica je žuborila preko mojih grudi i još tvrdih bradavica. Sklonila sam kosu s lica. Osećala sam se omamljeno, iscrpljeno, zadovoljno.

„Ne mogu ići dalje s tobom na ovom koraku, Dofina. Moram da prekinem i da te vratim, iako ne bih želeo.“

Krenuo je ka šljunkovitoj plaži, ka mestu gde smo ušli u reku. Pored naše odeće bila je i gomila snežnobelih peškira. Pustio mi je ruku. Popeo se uz obalu, a voda mu je blistala na leđima. Okrenuo se da me izvuče na travu. Dršćući, uzela sam peškir s gomile. Obavila sam ga oko sebe, pre no što sam se privila uz njega. Trljala sam ruke i upijala njegovu toplotu.

„Osećam se tako... ne znam šta da kažem.“

„Ne moraš ništa da kažeš. Zadovoljstvo je u potpunosti moje.“ Okrenuo se, da se osuši.

Zategla sam peškir oko sebe. Gledala sam kako navlači farmerke na mišićave butine. Obukao je čistu belu majicu, koja se zalepila za njegovo vlažno poprsje. Zakoračio je ka meni i obuhvatio mi lice krupnim šakama. Podario mi je dug poljubac.

Odmakao se i rekao, „Bio sam iskren kad sam ti rekao da je zadovoljstvo bilo u potpunosti moje.“

Na rastanku me je poljubio u čelo. Napravio je nekoliko koraka unatraske, okrenuo se i pošao ka plantaži. Ubrzo je nestao iza ćoška zdanja obraslog puzavicom.

Htela sam da mu se najglasnije zahvalim što me ostavlja tako divno upropašćenu. Reči su ostale pod vodom, s delovima stare ličnosti, one koja se bojala predaje, želje, primanja zadovoljstva i vere da je nešto tako moguće. Umesto toga sam se glasno nasmejala. Mislila sam: *Učinila sam to. Nešto se dogodilo. Dopustila sam da se nešto dogodi!*

Uzela sam haljinu i navukla je preko vlažnih i drhtavih nogu. Zategla sam je oko bokova. Napipala sam nešto u džepu. U njemu

je bila purpurna kutijica, a u njoj, na mekom oblačku belog pamuka, zlatni privezak, bled i pomalo grubih ivica. Podigla sam ga. Na njemu je bio izgravirani rimski broj – I – i reč *predaja*. Srce mi je poskočilo kad sam ga podigla i stisnula na dlanu. Na dodir je bio sličan toplom, pljosnatom rečnom šljunku. Bio je moj. Privezala sam ga za lančić koji sam dobila pre tri nedelje.

Polako sam se penjala uz blagi nagib ka automobilu. Pomilovala sam sićušne ružičaste latice kad sam prošla pored visokog kamenog zida obraslog cvećem. *Učinila si to. Odrekla si se kontrole. Vreme je da preduzmeš i ostale korake, koliko god nesigurni bili, da kreneš ka novom životu, da ostaviš za sobom zlehude glasove, slomljeno srce i tužnu prošlost.*

1.

Kesi

Tri pomisli iskrsnule su mi u umu tog jutra, dok sam se budila i protezala, u svojoj postelji u Marinjiju.

Kao prvo, prošlo je šest sedmica od neopisivo dražesne noći s Vilom.

Kao drugo, ponovo sam zaspala s T. A. J. N. A. narukvicom na zglobu. To nije bio problem dok je imala jedan-dva priveska na sebi, ali sad ih je bilo deset, a zlato se nemilosrdno usecalo u nežnu kožu zglobova, ostavljajući ružne otiske.

I treće, danas je moj rođendan. Mačka Diksi je mi je namignula s podnožja kreveta. Podigla sam je u naručje, u kojem je predući zaspala. Eh kad bih i ja tako mogla.

„Danas sam napunila trideset drugu godinu, Diksi“, rekla sam joj, češajući je po ušima.

Još jedna godina mi se prikrala kao bezobrazni i bezobzirni šaljivdžija. Sve do večeri provedene s Vilom, nisam obraćala pažnju na protok vremena. Onda je prošlo šest nedelja. Vreme se opako usporilo. Neki dani su se mučno otezali. Rad u kafeu *Roz* dvojako je uticao na mene. Bio je velika uteha i so na živoj rani, koja vapi za isceljenjem. Kako da prežalim Vila kad ga svakodnevno viđam? Kako da se pravim da se između nas ništa nije dogodilo one noći kad sam plesala u Reviji cura sa Francuske ulice,

kad smo se poljubili na povratku u kafe i popeli uz stepenice do prašnjave prostorije, u kojoj mi je strgao lascivni, burleskni kostim, pre no što me je bacio poleđuške na mesečinom obasjani dušek? Možda nije znao da sam ga te večeri odabrala kao poslednju fantaziju, ali je doznao koliko sam ga želela.

Razlika između stvarnosti i mašte se te večeri istopila u mom umu. Postao je stvaran za mene. Na njegovoj koži sam se osećala kao kod kuće. Ljubili smo se, kao da smo to činili decenijama. Odgovarali smo jedno drugom. Tela su nam se savršeno uklapala. Vodili smo ljubav prirodno, bez priče. Stvarnost je prevazišla maštu. Kad samo pomislim da mi je sve vreme bio pod nosom, a da ga nisam videla, da nisam mogla da ga vidim. Oslobodila sam nešto veoma stvarno u sebi posle godine u Tajni, praćene probijanjem samonametnutih prepreka. Kad mi je Vil rekao da je prekinuo s Tračinom, pomislila sam da me je bog najzad pogledao. Ujutru, posle naše magične noći, ponadala sam se da je Vil bio slatka nagrada za povratak u život.

Prevarila sam se.

Tračinino lice posivelo kao da je od pepela, ali s jasno izraženom nadom, bilo je najupečatljivija slika te noći. Nikad neću zaboraviti kako je pribranim glasom nemilosrdno ubijala moje fantazije. Poverila mi je da je zatrudnela s Vilom i da je on oduševljeno primio tu vest.

Šta raditi s tako jasnom informacijom u trenutku kada pomislite da ste pronašli ljubav svog života? Sačekate da pukne i poslednji mehur oko vaše fantazije i pružite korak. Tako sam i ja postupila. Pešačila sam do drugog kraja grada, do Zdanja, u kom mi je Matilda otrlala suze. Zatim me je podsetila da je stvarnost utkana u svaku fantaziju.

„Ljudi vole fantazije“, rekla je. „Ali činjenice zanemaruju na svoju štetu, naravno. Za tako nešto se plaća cena. Uvek.“

Činjenica broj jedan: Vil i ja smo se konačno zblížili.

Činjenica broj dva: Najverovatnije sam se zaljubila u njega.

Činjenica broj tri: Njegova bivša devojka je trudna.

Činjenica broj četiri: Obnovili su vezu kad mu je to saopštila.

Činjenica broj pet: Vil i ja ne možemo biti zajedno.

Pošto je bio moj šef, planirala sam da odmah dam i otkaz, ali Matilda mi je skrenula pažnju na to da ne smem da dozvolim da slomljeno srce stane na put praktičnim životnim aspektima. Neuspešna ljubav ne sme uticati na posao, kiriju, odgovornost i ispunjenje obaveza.

„Ne smeš dati muškarcima toliku moć, Kesi. Nastavi da živiš svoj život. Toliko toga si naučila prethodne godine.“

Tog jutra sam se ponela kao raspekmežena, uplakana devojčica. Nisam bila sigurna da li je pridruženje Tajni bila pravilna odluka. Prava ili ne, tek, bila je moja. Pre Tajne sam uvek pratila najsnažniju silu koja je u datom trenutku upravljala mojim životom. Obično je to bio moj pokojni muž Skot. Pre gotovo osam godina, doveo nas je u Nju Orleans. Njegova sklonost prema alkoholu uništila nam je svaku nadu u novi početak. Bili smo razdvojeni, kad je poginuo u automobilskoj nesreći. U trenutku pogibije raskrstio je s alkoholom, ali je ipak bio slomljeni čovek. Pet godina nakon toga vredno sam radila i nemirno spavala. Gušila sam se u samoći i samosažaljenju, dok jednog dana nisam pronašla dnevnik s detaljnim opisom putovanja jedne žene, tajanstvenim nizom koraka koji su se uglavnom ticali seksa. Tajanstveno putovanje imalo je jasnu dimenziju transformacije.

Zatim sam srela Matildu Grin, koja je postala moj vodič. Objasnila mi je da je došla u kafe *Roz* po dnevnik koji je njena prijateljica zaboravila, ali da je uistinu došla zbog mene, da bi me upoznala s Tajnom, tajanstvenim udruženjem za pomoć ženama da se seksualno oslobode, i to tako što organizuje seksualne fantazije po njihovom izboru. Rekla mi je da ću se ratosiljati bede ako se pridružim grupi, dozvolim pripadnicama udruženja da porade

na ostvarenju mojih fantazija i pronađem hrabrost da ih ostvarim. Rekla mi je da će mi pomoći, da će me voditi i podržavati na tom putu. Pristala sam, iako krajnje nevoljno. Ta odluka mi je iz temelja i nepovratno promenila život.

Sledeće godine proživljavala sam fantastične fantazije s nepojmljivo zgodnim muškarcima, fantazije koje sam smatrala neverovatnim. Dozvolila sam privlačnom maseru da me zadovolji, ne tražeći ništa zauzvrat. Upoznala sam seksi Britanca u polumračnom baru. On me je na javnom mestu doveo do orgazma, usred sjajne džez svirke. Nevaljali istetovirani kuvar me je na mnogo načina iznenadio. Ukrao je komad mog srca kad me je rasturio na pultu za pripremu hrane u kuhinji mog kafea. Uspela sam da poklonim razorni orgazam čuvenom hip-hop izvođaču, koji mi je žustro i bez oklevanja vratio milo za drago. Bio je tako upečatljiv da me nešto zagolica u nutrini kad god čujem njegovu pesmu na radiju. Helikopterom sam se prevezla na jahtu, s koje sam pala u more s najmarkantnijim muškarcem kog sam ikada videla. Ne samo da me je spasao, već mi je čitavim (neverovatnim) telom povratio veru u sopstveno. Zatim me je niko drugi do Pjer Kastij, zgodni milijarder, ubacio u svoju limuzinu, nakon što mi je omogućio da postanem princeza dobrotvornog bala. Skijala sam se vratolomnim dijamantskim stazama s Teom, predivnim Francuzom, koji me je u seksu odveo dalje no bilo ko drugi. Zatim sam doživela gozbu čula s muškarcem kog sam samo osećala, ne videvši ga, u noći koja je bila zaslepljujuće i slojevito seksualno iskustvo.

Usledila je moja poslednja fantazija, u kojoj sam izabrala voljenog Vila. Izabrala sam njega umesto Tajne. Nikad nisam imala srećnije večere ili lepše jutro posle njega.

Šest nedelja kasnije, verovatno je mirno spavao pored Tračine umesto da me na dan mog rođendana probudi s hiljadama vrelih poljubaca. Možda ju je i ljuljuškao, milujući joj sve veći trbuh. Bila